

Turinys

Kronika

<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Pelenų kovas	2
<i>Jonas MALINAUSKAS,</i> <i>Jonas ŽEMAITAITIS</i> Bažnyčios pulsas	4
<i>Dr. Andrius NAVICKAS</i> Ekonominė ar moralinė krizė?	6
<i>Kun. Saulius BUŽAUSKAS</i> Būti vilties šaukliu – Dievo šventovės ir mūsų šventojo dalia	7
Reikia Jūsų pasitikėjimo!	8
<i>Dr. Laima ŠINKŪNAITĖ</i> Šv. Brunonas Pažaislio freskose	9

Credo

<i>Dr. Ingrida GUDAUSKIENĖ</i> Paulius ir kančia	11
<i>Vaidilė ŠUMSKIENĖ</i> Kančia. Kodėl?!	13

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Jūratė KUODYTĖ</i> Skausmo akivaizdoje	16
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Man gerai, kai blogai	18
<i>Julius KVEDARAUSKAS</i> Ašaros kalba geriau negu žodžiai	20
Vaikai ir liūdesys	21
<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Didžiausia dovana	22

Susitikimai

<i>Katarzyna KORZENIEWSKA</i> „Jaučiuosi atsakingas už Bažnyčią“	23
---	----

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

<i>Rūta POCIUTĖ</i> Jono Pauliaus II <i>Kūno teologija</i>	25
---	----

Akiračiai

<i>Vanda IBIANSKA</i> Viktoro Franklio šviesa	27
--	----

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Šuo	30
------------------------------------	----

Gero kino kampelis

<i>Ramūnas AUŠROTAS</i> Priimti bejėgystę	32
--	----

Mandagumas mūsų kasdieninis

Kas nedera bažnyčioje	33
-----------------------	----

Sveikata

Apie miokardo infarktą	34
------------------------	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Krizinė ateitis	35
--	----

Malonūs „Artumos“ skaitytojai!

Ir ko tik nenutinka šiame margame *sviete!* Redaktorius išėjo tėvystės atostogų, o man reikia numerį ne tik „uždaryti“, bet ir „atidaryti“. Tik kad per porą metų jau pamiršau, kaip tai daroma...

Taigi, kovo numerio tema yra kančia. Kančia, kuri gali likti kaip bukas, kankinantis skausmas, deja, tuščias. Ir įprasminta kančia, sudėta prie Viešpaties, kenčiančio ant kryžiaus, kojų. Abi yra sunkis, ir abi skirtingos. Apskritai kančia esti visokia. Atrodytų, nepakeliama gimdymo kančia, kai jau daugiau neištversiu, nebegaliu, Gailestingoji Motina, padėk!.. O paskui, po jos, ateinantis džiaugsmas ir motinystės palaima.

Sielą ir kūną užgriūva kančia netekus artimo. Tada irgi atrodo, jog nebepakelsiu, gėla mane pribaisgs, ir pasaulis, likimas, net Dievas yra prieš mane. Slogios ketvirtinės, metinės, mirties sukaktys... Tačiau išgyvenu, susitaukau ir meldžiu Visagalį malonės išėjusiamam.

Baugi ligos kančia, kai nežinai, kuo ji baigsis, ir dėl to dvigubai baisiau. Piktasis tada gundo siųsdamas nevirtę – blogiausia, kas gali ištikti kenčiantį žmogų.

Nesame linkę kalbėti apie sąžinės kančias, nors jos gali būti kur kas žiauresnės už kūniškąsias. Jas nutylime, tačiau šios kančios gula kaip švinas ant mūsų tokioje nesąžiningoje daugeliui žemėje.

Didžiulė kančių įvairovė ir neišmatuojamas jų gylis. Tačiau kiekviena iš jų nublanksta prieš tą, kuri prasidėjo Getsemanės sode ir baigėsi ant Golgotos kalno! „Mors ultima ratio – mirtis yra paskutinė sąskaita“, anot senovės romėnų? Ne. Nes tai nebuvė vien fizinė ir psichinė kančia, pasibaigusi mirtimi, o pasiaukojimas už visą žmoniją atperkant ją.

Tave, mane, mus visus.

Ką begali pasakyti apie mūsų Viešpaties kančią?! Atgailauti, eiti Kryžiaus kelią Didžiąją savaitę ir nuolatos kartoti:

– Jėzau, pasigailėk! Viešpatie, pasigailėk!

Kartoti, kol lūpos pajėgs ištarti žodžius, o mintys bus šviesios.

Vanda Ibińska